

פודינג חג המולד

נקישות נמרצות העירו את נגה ששקעה שוב בתרדמה אחרי שקמה למעקב שלה לפנות בוקר. זו מיני, שהגיעה לשמור על התינוק, והיא דורשת שיחלצו אותה מהעמידה המקפידה על מפתן הדלת שלהם, ליד בקבוק החלב שהניח שם החלבן.

כרגיל, היא פורצת לבית בנוקקות שקצת קשה לה, לנגה. כי היא בטוחה שמיני עצרה להתחמם במזון הקטן והעלוב ליד תחנת הטיוב שלהם בצפון לונדון, לתה שחור חזק עם חלב וטוסט. לא שהיא לא יכולה לקבל את זה אצלם. אבל היא תמיד ששה לפתוח בשיחה עם איזה נהג קשה-יום או בעל המכולת הפולנית, שגם הוא עובר שם כל בוקר בשעה ששקיות העיתונים מוטלות ליד הקיוסק הקטן של התחתית כמו ערמה של דגים קפואים מהים הצפוני.

אחרי שעבדה עשרים שנה אצל אציל אירי במשק בית ואף התגוררה עם עוד שני אנשי צוות באחוזה שלו, התקשתה מיני להשלים עם תשבץ השמרטפות שלה אצל כמה משפחות מהתפוצה הישראלית בהמפסטד והייגייט והמגורים עם בנה המתבגר ועוד דייר משנה בדירה קטנה בברנט קרוס. הילה אזולאי אמרה לנגה שהם, הישראלים, פשוט משעממים מדי בשביל מיני, אישה שחייתה את חיה דרך חייהם של מעסיקה.

נגה והיא, עם הבתים השכורים שלהן והריהוט של איקאה והשיחות בעברית שאי אפשר לצותת להן והבעלים שלהן שלא שייכים לאף קולג' נחשב, נטולי תואר אצולה אבל עם תפקיד די בכיר באיזה בנק בסיטי.

נחמתה היחידה של מיני השמרטפית הם ימי שלישי וחמישי, אצל אליסיה, אשתו הבריטית האלגנטית של רפאל כהן. אליסיה למדה עם סמנתה, אשתו של דייוויד קמרון, באוניברסיטה, והשתיים שמרו על קשר עד עכשיו, כך סיפרה מיני בגאווה. אליסיה הייתה שייכת יותר, עשירה יותר, מתוחכמת יותר, והיחידה שהייתה, לדעתה של מיני, במעמד הנכון להיעזר בשירותיה.

"את נראית כאילו ראת רוח רפאים, יקירה!" צוחקת מיני תוך שהיא מנערת את המעיל ותולה אותו בקפידה על קולב. נגה יודעת שאם תספר לה על מישל לואיס, היא תוכל, ולו במעט, להתקרב להילה שאפפה את אליסיה כהן, אבל החליטה שהסיפור מצריך עוד בדיקה.

אתמול, כשיצאה להוציא ניירות לארגז המחזור בחוץ, ראתה את מישל לואיס, השכנה שלהם מצד ימין. מישל, שלבשה טייטס זרחניים ושערה אסוף בזנב סוס, נראתה נרגשת במיוחד כשסיפרה לנגה שקיבלה תפקיד קטן ב'הארי פוטר ומסדר עוף החול'. זה אומר שבכל יום, לפנות בוקר, מיום ב' שעבר ועד שהבמאי יהיה מרוצה, אוסף אותה ואן ענק של ההפקה לאולפנים שנמצאים, כך אמרה, צפונה מהעיר, בווטפורד.

מישל סיפרה שהיא מצטלמת לסצנה שתימשך מקסימום שלוש דקות, וצריך הרבה מזל שלא תעבור ל"קטעים שנחתכו בעריכה" בקלטת הבנוס של הדי.וי.די. בכל זאת אמרו לה שיצטרכו אותה לשנים-עשר ימים לפחות, והיא נהנית מכל רגע! בכל יום חובשים לראשה פאה של שיער כתום ומאפרים אותה באיפור מפחיד של מכשפה. היא צריכה לצעוק משהו שאסור לה, על פי חוזה סודיות שחתמה עליו במשרד בסוהו, לדבר עליו. לא יצא לה עוד לראות את דניאל ואָמה וכל השאר, אבל כל יום נוסעים איתה בוואן עוד חמישה בחורים טרוטי עיניים מהאקדמיה למחול של לונדון שמגלמים שדים. בשבע הם כבר באולפן ואז קודם כול מחכים להם סנדוויצ'ים מושקעים. הבחורים מהאקדמיה שותקים עד הקפה הראשון שלהם ומעשנים סיגריה אחת לפני האיפור.

היא צחקה ואמרה שההורים הקצת דתיים שלה מגולדר'ס גרין באמת התפלאו. ונגה חשבה לעצמה שגם היא הרי המומה שהשכנה הכל כך רגילה שלה, שלרוב לא הצליחה להחליף איתה יותר משיחת נימוס קצרה, עושה משהו מסעיר כל כך. מישל הרי עובדת כמזכירה במשרד תיווך, ורק בקיץ האחרון התחתנה עם מייקל שלה, שימשיך לפרנס אותה גם אחרי שיהיה לה תינוק והיא תעזוב את משרד התיווך ותתחיל בקריירה של stay home mum, כמו רוב הנשים ברחוב דבון רייז.

אבל, המשיכה מישל ושיחקה עם צרור המפתחות שלה, היא חשבה שזה הזמן לעשות משהו קצת חורג, כמו לענות על מודעה שחיפשה ניצבים להפקה יוקרתית. לא היה לה מושג שיהיה לה מזל כזה, "הארי פוטר?! צעקה?! אלוהים אוהב אותה, כנראה. נגה הקשיבה בפליאה ואז נכנסה פנימה והמשיכה לחשוב על השיחה עם מישל לואיס. היא המשיכה לחשוב על כך גם אתמול, כשהסתובבה עם העגלה וצפתה בתינוק שלה זוחל על מזון רך במשחקיה במרכז הקניות. ככל שחשבה הגיעה למסקנה שקשה לה להאמין שלמישהי שגרה ברחוב הקטן והשקט שלהם קרה משהו כל כך מסעיר. משהו מסוג הדברים שקורים קרוב לתמוזה, לגדודי האנשים שגודשים את הסטרנד בזמן ארוחת הצהריים. אותם המקומות שהיא מנסה לחקור כשימיני מגיעה לשמור על התינוק ולתת לה את המבט הזה של "הנה גם ה־stay home mum המפונקת הזו רוצה לראות מה קורה ברובע וסטמינסטר".

בערב ארנון נרדם על הספה, והיא כיוונה שעון לארבע וחצי לפנות בוקר והצליחה להשתיק אותו ברגע שצלצל. היא בדקה את התינוק בחדר הסמוך ושטפה את פניה, ואז עמדה ליד החלון הגדול המשקיף לרחוב. בחמש נכנסה המסחרית הירוקה של החלבן. בחמש וחצי הגיע המחלק של ה'גרדיאן', מצונף כולו בצעיף וכובע גרב. בשש יצא ד"ר ג'יימי נורת', השכן משמאל, למשמרת שלו בקינגס קולג', והיא שמעה קולות ממיטת התינוק.

שום ואן לא עצר ליד הדלת של הלואיסים. ארנון יצא לעבודה, והיא נרדמה שוב ולצידה התינוק עד שהנקישות של מיני העירו אותה.

נגה ביקשה ממיני להוציא בעשר מההקפאה את המרק המרוסק של התינוק. היא עלתה לקומה השנייה להתלבש. הייתה לה פגישה אצל אן אליסטר, שמתמחה במצוקות נפשיות אצל מהגרים. רוב בני התפוצה שלהם הלכו לרווית שרתוק, שהספיקה עוד לעשות סטאו' בארץ לפני שהרילוקשיין של בעלה הפך לקבוע. היא הייתה אצלה פעם

אחת והרגישה שרווית מנסה לתת לה הרגשה של פגישת אחר הצוהריים בקליניקה קטנה שממוקמת בצפון הישן של תל אביב. היא קיבלה את המטופלים שלה בקוטג' לגמרי רגיל בפניצ'לי, אבל כשנכנסת לחדר הטיפולים שלה, השטיח הארוג נראה כמו משהו שקונים בעיר העתיקה, ועל אדן החלון הייתה קטורת בריח מתקתק מדי וספה עם כריות רקומות בדוגמה מהמזרח הרחוק, והיו גם מרצפות. לא פרקט או שטיח כרגיל, אלא מרצפות קרמיקה חרדליות ותצלום בשחור-לבן של פועלות בתל אביב תולות כביסה בשנות הארבעים. נגה חשבה על ליאורה ומירב ומיה ומי יודע מי עוד מהפזורה של צפון לונדון, שבוודאי ישבו על הספה הזו השבוע, והתקשתה לנשום. רווית שרתוק אמרה לה שיש סממני דיכאון שהיא מזהה אצלה ושהיא יודעת שהיא יכולה לעזור. נגה הייתה רגשנית והזילה דמעות ואמרה שמזל שיש אופציה כזו, לשפוך את הלב בעברית בלונדון. אבל אחרי שיצאה מהקוטג' ידעה שאין סיכוי שתחזור לשם. היא אפילו גילתה שעה ארוכה בלונדינית שנדבקה למכנסיה ונראתה כמו שערה של מירב.

על אן אליסטר שמעה מטרודי סמואל, קרובת משפחה רחוקה מאוד שהייתה בעצמה פסיכולוגית בלונדון, וכשחפשה עליה פרטים באינטרנט קראה שראיינו את אן אליסטר לבי.בי.סי אחרי דקירה של מהגרים אפריקנים בקמדן. היא נראתה אימהית וכמו מישהי שמעולם לא נכנסה לסטרבקס אלא שתתה את התה שלה במסבאות מקומיות. מצא חן בעיניה שאין לה שום נקודה יהודית והיא מעולם לא ביקרה בארץ.

כבר שנה שאן אליסטר מקשיבה לה, והעיניים הירוקות שלה מרגיעות גם אם היא לא אומרת הרבה. כבר שנה שהיא מקבלת תיאורים מפורטים על ויכוחים בינה לבין ארנון ונוסעת איתה בזמן לירושלים של שנות התשעים, למסיבות סטודנטים בבאר שבע ולטראומה מסוימת אחת מבסיס ברמת הגולן. פעם בחודש בערך, אן שואלת אותה מה היא רוצה שיקרה. פעם אמרה נגה: "אני רוצה הביתה", ואן שאלה בשקט: "איפה זה הבית, נגה?"

לאן אליסטר לא סיפרה על מישל לואיס, אלא על זה שהבינה לפני כמה ימים שזוממים להשליך עליהם את מוסיה גלינסקי שהייתה נשואה לאחיה של סבתא שלה. "היא לא ביקשה במפורש", אמרה אמה של נגה על פני מסך המחשב בשיחת הסקייפ היומית שלהן, ולא הישירה מבט למצלמה אלא לאיזו נקודה רחוקה בחדר. נגה הצליחה לראות את סל הכביסה הנצחי שלה על הספה בסלון. "אבל הייתה לי תחושה שזה לא עניין של כסף או התקמצנות, היא פשוט לא רוצה להיות לבד באיזה מלון בעיר". "אני מקווה שלא הצעת לה כבר!" רטנה נגה, ואימא שלה נעלבה: זה להחלטתם כמובן. היא רק תשמח אם יזכרו שהיא הדודה היחידה שנשארה לה, ואפשר לחשוב שהיא רוצה להתנחל אצלם לחודש. מוסיה רוצה לתפוס קצת אווירה של כריסמס. בשביל כמה ימים שווה להעליב?! נגה אמרה: "נראה".

אן שאלה אותה למה זה בעצם כל כך מפריע לה, ונגה אמרה לה שזה הולך הרבה אחורה ביחסים שלה עם אימא שלה. אין לה כוח להיכנס לזה עכשיו, אז היא מניחה שהיא תצטרך לבלוע את מוסיה גלינסקי כפודינג חג המולד שלהם. בתום פגישתן אמרה לה אן שהיא תיסע בחג לאיסטנבול ולכן הן תתראינה רק בשנה החדשה. בפעם הבאה היא מקווה שנגה תנסה בכל זאת להסביר למה מוסיה העיבה כך על מצב הרוח שלה.

היו לה עוד שעותיים של חסדיה של מיני, ולכן החליטה שלא תמהר לטיוב אלא תשתה קפה ותקרא את הגיליון החדש של 'Hello!' ותביט באנשים ותרגיש קצת תיירת בעיר שאמורה להיות עכשיו הבית שלה. כבר שלוש שנים שהם כאן, וארנון אמר לא פעם שאם זה תלוי בו אז זה לעשרים. נגה הייתה מתרגזת, וארנון היה שואל מה רע לה בעצם. רע לא היה, אבל גם טוב ממש לא. היא גילתה אחרי זמן קצר שגם אם מתרחקים, הצללים באים איתך. הם יוצאים עם הארגזים מהמכולה, מסתובבים בבית החדש ומתיישבים להם על המיטה, צוחקים צחוק רע ואומרים: זהו, תתמודדי.

מיני התעטפה שוב במעיל הפוך הדהוי שלה והלכה באי חשק ניכר למשמרת אחר הצהריים שלה אצל משפחת אזולאי. התינוק ישן, ונגה הוציאה נתח סלמון גדול מהמקפיא והניחה אותו ליד הכיריים. היו להם שני חלונות ענקיים במטבח, שאחד מהם השקיף לגינה והאחר לכיוון הבית של הלואיסים. נגה חשבה שהיא רואה ראש מתולתל במטבח שלהם, שלא נראה כמו הראש של הנערה הפולנייה שהייתה מגיעה לנקות פעם בשבוע. מישל? זו הייתה השעה הכי שקטה של היום ברחוב שממילא היה שקט עד אימה. אבל בעוד חצי שעה יתחיל מחול ההסעות חזרה מבית הספר. בעונה הזו לא יישמעו קולות של משחק מהחצרות. עוד מעט יחשיך כבר. היא פתחה את YNET. טילים על שדרות ומזג אוויר חם מהרגיל לעונה.

היא כתבה אימייל לאימא שלה: האם מוסייה מודעת לזה שהמוזיאונים בלונדון סגורים רוב ימי החג? אפילו תחבורה ציבורית אין.

אימא שלה לא התמהמהה יותר מדי: היא מבינה שהחורף משרה על נגה מצב רוח שפוף, כתבה. הלוואי שהיא וארנון והמתקון הקטן היו נמלטים בעצמם לאיזה שבוע של שמש בארץ. היא ואבא צעדו אתמול על החוף – תענוג. אבל מוסייה מוכרחה להריח קצת אירופה. אחרת היא משתגעת. ממתי היא בענייני מוזיאונים? ששימו אותה בסלפריג'ס, היא כבר תסתדר. נ.ב. באיזה צבע צמר לסרוג את הכפפות לקטנצ'יק? פרח לה פתאום מהראש מה בחרה נגה.

בערב הגישה את הסלמון שקצת התייבש. ארנון הציע שיצפו יחד בסדרת בלש שמתרחשת בזמן מלחמת העולם השנייה, אבל נגה אמרה שהיא עייפה ועלתה למעלה. שוב כיוונה את השעון לארבע וחצי, אבל התינוק העיר את שניהם בשתיים ועד שנרדמו היה כבר שלוש. ארנון כיבה כנראה את השעון מתוך שינה, כי היא לא שמעה כלום והתעוררה עם התינוק בשש. מהמטבח נראה הבית של הלואיסים שקט ודומם. האור בכניסה דלק, אבל ייתכן שהם שכחו לכבות אותו בערב.

זה היה יום בלי מיני, אבל הילה אזולאי סימסה לה בתחילת השבוע שהחבורה שלהן מתכננת ללכת לראות את התערוכה של פרידה קאלו בטייט מודרן, מיני אצלם היום והיא בטוחה שלא יהיה לה אכפת שנגה תשאיר גם את התינוק עם התאומים שלה ותתאוורר לכמה שעות. לנגה היה ברור שמני לא תהיה מרוצה מהסידור הזה, אבל נשאר לה רק שבוע עד שכל חבורת הבנות תמריא ארצה לחופשת חג מולד.

בלונדון יישארו רק היא וארנון והתינוק ומוסייה גלינסקי. הבתים של השכנים יהיו חשוכים, ורק המכולת הטורקית תישאר פתוחה כל השבוע – אז היא משאירה להילה את ההתדיינות עם מיני עד שזו מסכימה, והיא זוכה בעוד בוקר לעצמה.

הן התחילו בקצב איטי וקראו כל מילה על הלוח הכרונולוגי על חייה של הציירת בכניסה לתערוכה, אך ככל שהתקדמו בין החללים עברו מהר יותר בין תמונה לתמונה, ומירב ומיה בכלל קשקשו כל הזמן תוך שהן משייטות בין גדודי תיירים סקנדינבים, קוריאנים וסתם מקומיים מהורהרים. נגה התעכבה במיוחד ליד תמונה שפרידה קאלו ציירה אחרי הפלה שהייתה לה, שוכבת לבדה במיטה בדטרויט והדם מכתים את הסדין. "איזו זוועה", אמרה הילה שהתייצבה פתאום מאחוריה, ונגה רצתה פתאום שהילה אזולאי תיסע כבר לארץ ותשאיר אותה לבד. אחרי שעה הכריזה מיה, "קפה? בנות?" וכולן נשמו לרווחה ועלו במדרגות הנעות לקפטריה שהשקיפה לנהר.

נגה אף פעם לא הרגישה ממש חלק מהן. היא לא תתפלא אם הילה אזולאי היא זו ששומרת על זכויותיה במיזמים החברתיים של "הבנות". היא הייתה בטוחה שהן חושבות שהיא מתנשאת קצת ושהיא מפנטזת על זה שעוד כמה שנים היא כבר בקושי תזכור את שמוותיהן. נגה באמת חשבה לא פעם שאין סיכוי שהייתה מתחברת בירושלים עם טיפוס שטחי וקולני כמו מיה שטרק. הן לקחו את הספלים שלהן לשולחן, ונגה השתרכה קצת מאחור, אבל כשהתיישבה בפינה מצאה את עצמה אומרת: "השכנה שלי קיבלה תפקיד קטן בהארי פוטר החדש". "די!!" צווחה מיה והניחה את ידה בהתרגשות על ידה של מירב. "זו בצמוד שלכם?" שאלה הילה. "לא, מישל לואיס, מצד ימין". "העגלגלה הזו שעובדת במשרד תיווך?" "כן". "מה את אומרת..." חזרו כולן כהד. השתררה שתיקה, ואז מירב התחילה לדבר על חופשת המולדת הקרבה, והילה ביקשה מנגה שתיכנס אליהם לפני שהם יחזרו מהארץ, בתחילת ינואר, כדי להדליק את ההסקה.

היא לא כיוונה עוד שעון לבקרים, אבל יום לפני ערב חג המולד פגשה את מישל לואיס במכולת של הטורקי. היא שאלה אותה איך הולך עם הסרט. מישל אמרה שנהדר. אתמול הם סיימו עם הצילומים. יכול להיות שיקראו לה בתחילת השנה להשלמות אם צריך, ושהיא לא יודעת אם נגה שמעה שאתמול כל הכביש הראשי למוזיאון הטבע היה חסום בגלל צילום סצנת הפתיחה. "אז אני מניחה שנוכל לראות אותך בקרוב בקולנוע", התריסה נגה. "לאט לאט, honey", צחקקה מישל לואיס, זה יצא רק בקיץ והיא מקווה שהצעקה שלה לא תישאר על רצפת חדר העריכה, אם היא יודעת למה היא מתכוונת. נגה השתדלה לא להיראות חשדנית מדי, ושאלה בנימוס אם הם נוסעים, כי היא וארנון יכולים לשים עין על הבית, הם כאן, כל החג, כי ארנון צריך לעבוד בין כריסמס לערב השנה החדשה. "תודה, מותק!" צהלה מישל, הם באמת נוסעים למנצ'סטר לכמה ימים. בערב חג המולד ירדה מוסיקה גלינסקי מהמונית בפתח ביתם עם שתי מזוודות קטנות וחילקה נשיקות רטובות נודפות 'דיריסימו' להם ולתינוק. יום אחרי החג, בבוקסינג דיי, לקח ארנון את מוסיקה בבוקר איתו למשרד כדי להוריד אותה בדרך ברחוב אוקספורד. התינוק ישן, ונגה פתחה את ארון הבגדים וצרחתה לתוכו עד שכאב לה הגרון. אחר כך יצאה כדי לבדוק אם לא פרצו לבית של הלואיסים בלילה.